

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/159/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010803
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819010803.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 10. júla 2020 v trestnej veci obžalovaného C. O. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný C. O., L. X.XX.XXXX E. J., M. G., P. J. O., Y. XXX/X, okres Prievidza,

je vinný, že

1. hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna K. X., L.. XX.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 14P/50/2015 zo dňa 11.11.2016, právoplatným dňa 5.4.2018, bol s účinnosťou od 7.9.2015 zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 130 eur, vždy do pätnásteho dňa predchádzajúceho mesiaca vopred k rukám matky, túto povinnosť si v Ráztočne, ako aj v mieste pobytu poškodenej v Kamenci pod Vtáčnikom úmyselne pravidelne neplní od mesiaca december 2018 do 10.7.2020 tým, že zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho vlastnú žiadosť, čím sa dobrovoľne pripravil o pravidelný príjem, následne od 1.6.2016 až do súčasnej doby je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom neprejavil záujem nájsť si stabilné zamestnanie a je vlastníkom rodinného domu v hodnote 60.000 eur, za uvedené obdobie uhradil výživné len vo výške 880 eur, čím zostal dlhovať oprávnenej K. X. na nezaplatenom bežnom výživnom sumu 1.590 eur, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/128/2018 zo dňa 6.2.2019, právoplatným dňa 26.3.2019, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 3 mesiace, výkon ktorého sa mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 15 mesiacov,

2. hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna O. W., L.. X.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 6P/42/2015 zo dňa 30.6.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.7.2016, bol zaviazaný platiť matke dieťaťa X. W. výživné 150 eur mesačne, najneskôr do desiateho dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v Ráztočne, okres Prievidza, ako aj v mieste pobytu poškodenej v Prievidzi, úmyselne vyhýba v období od 9.3.2019 do 10.7.2020 tým, že nemá vážny záujem o prácu, posledný pracovný pomer rozviazal na vlastnú žiadosť, hoci nemal zabezpečenú ďalšiu prácu, čím sa dobrovoľne pripravil o pravidelný príjem, od 1.6.2016 doposiaľ je síce evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom neprejavil záujem nájsť si stabilné zamestnanie, čím zostal dlhovať za uvedené obdobie na výživnom poškodenej X. W. sumu 1.610 eur s výnimkou uhradeného výživného vo výške 650 eur, pričom skutok spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/128/2018 zo dňa 6.2.2019, právoplatným 26.3.2019, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou 15 mesiacov,

teda

· v bode 1.
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

· v bode 2.
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

tým páchal

· v bode 1.
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, v spojení s § 138 písmeno b) Trestného zákona,

· v bode 2.
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona,

a za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného C.S. O. (ďalej len obžalovaný), vypočul svedkyňu - poškodenú K. X., svedkyňu - poškodenú X. W., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že je pravdou, že si v období uvedenom v obžalobe neplnil vyživovaciu povinnosť na svoje deti, výživné platil podľa jeho možností, z peňazí - dôchodku brata, o ktorého sa stará. Bol evidovaný na úrade práce po tom, čo sám odišiel z práce. Viac sa však nezamestnal, pretože sa stará o brata, ktorý má vážne zdravotné problémy, sľúbil matke, že sa o neho postará, nemôže ho dať do ústavu. Je pravdou, že na syna K. poslal od januára 50 eur, v ďalšie mesiace po 100 eur, 100 eur, 50 eur, 100 eur, 70 eur, na syna O. poslal dvakrát po 100 eur, v marci nič, v apríli 50 eur, potom 100 eur a 70 eur. On si aj urobil opatrovateľský kurz, ten prebehol v doobedňajších hodinách, vtedy brat spal, bol doma sám. Musí sa o brata postarať, musí narúbať drevo do domu, navariť. Vybavoval si opatrovateľský príspevok, no mal aktívnu živnosť, ktorú však on nezakladal, niekto to vybavil na jeho meno, tú si zrušil až júli 2019, súdu uvádzal, že podal žiadosť na úrade práce, aj tam chodil, no pre Covid 19 sa mu to nepodarilo vybaviť. Platí si kredit na telefón, tak 10 eur, telefón potrebuje, keď bratovi vybavuje lieky. Je pravdou, že je vlastníkom domu v hodnote 40.000 eur v obci Ráztočno, no dom nepredá, kde by s bratom išli bývať? So svojimi deťmi sa nestretáva, ich matky mu v tom bránia.

Svedkyňa - poškodená K. X. vypovedala, že obžalovaný jej poslal sumu tak, ako to bolo uvedené v obžalobe, od januára 2020 jej poslal ešte 50 eur, teda potvrdila prevzatie súm tak, ako uvádzal obžalovaný. Dieťa núdzou netrpelo, zabezpečila jeho potreby z jej príjmu. Obžalovaný sa o syna nezaujíma.

Svedkyňa - poškodená X. W. potvrdila, že od obžalovaného obdržala na výživnom platby tak, ako to uvádzal obžalovaný, iné výživné viac nedostala. Syn navštevuje gymnázium, obžalovaný sa o neho nezaujíma, naposledy sa stretli, keď mal syn 12 rokov, odvtedy nie, lebo obžalovaný tvrdí, že s jeho

matkou nechce mať nič spoločné. Ona brata obžalovaného nepozná, nevie, aký je jeho zdravotný stav. I ona je na invalidnom dôchodku, no aby sa postarala o syna, chodí do práce, musí chodiť na zmeny, aj na nočné.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/128/2018 zo dňa 6.2.2019, právoplatným 26.3.2019, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, zo spisu 3T/159/2019 - rodným listom na č.l. 45, potvrdením o návšteve školy synom K.Á. na č.l. 46, rozsudkom na č.l. 41-44, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín na č.l. 49-53, z ktorých vyplýva vyživovacia povinnosť obžalovaného na syna K. vo výške 130 eur mesačne k rukám matky, mesačne vopred vždy do 15. dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca, listinným dôkazom na č.l. 58, 61-64, 65, 68, z ktorých vyplýva doba evidencie obžalovaného v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 1.6.2016, že obžalovaný nebol poberateľom žiadnych sociálnych dávok, bol zamestnaný v období od 8.8.2015 do 31.12.2015 s čistou priemernou mzdou vo výške 566,14 eur v spoločnosti Inštitút odborného vzdelávania, s.r.o., Púchov, ukončený bol pracovný pomer dohodou na podnet obžalovaného, od 1.1.2016 do 31.5.2016 bol zamestnancom spoločnosti SaarGummi Slovakia, s.r.o., Dolné Vestenice, jeho priemerná hrubá mesačná mzda bola 325,22 eur, priemerná čistá mesačná mzda bola 261,19 eur, zo spisu 3T/161/2019 - rodným listom na č.l. 32, potvrdením o návšteve školy synom O. na č.l. 33, rozsudkom na č.l. 25-27, z ktorého vyplýva vyživovacia povinnosť obžalovaného na syna O. vo výške 150 eur mesačne k rukám matky mesačne vopred, vždy do 10. dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca, listinné dôkazy - rozpis a príslušné poštové poukážky na č.l. 22-24, listinným dôkazom, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný v období od 1.1.2016 do 31.5.2016 s priemernou čistou mzdou 261,19 eur, odvtedy obžalovaný nie je zamestnaný, nie je poberateľom žiadnych sociálnych dávok, je vlastníkom rodinného domu v obci Ráztočno, výpis z katastra nehnuteľností na liste vlastníctva č. 82, v hodnote 60.000 eur - odborné vyjadrenie, mal aktívnu živnosť, ktorá bola ukončená vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 17.7.2019. Súd sa oboznámil aj s listinnými dôkazmi, ktoré obžalovaný predložil na hlavnom pojednávaní - žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku, z ktorej je zrejmé, že síce túto žiadosť obžalovaný určitým spôsobom vypísal, no k termínu hlavného pojednávania ju príslušnému úradu nedoručil, tak to vo svojej výpovedi nakoniec i potvrdil sám obžalovaný (č.l. 116-126, spis sp. zn. 3T/159/2019). Oboznámil sa aj so správou obce Ráztočno k osobe obžalovaného, z ktorej, okrem samotného hodnotenia osoby obžalovaného, vyplývajú súdu i ďalšie rozhodné skutočnosti, a to, že starostovi obce Ráztočno je známe, že obžalovaný žije na adrese trvalého pobytu a tu je na trvalý pobyt prihlásená aj jeho priateľka s jej synom, iné poznatky však nie sú im známe, teda nie je im známa ani údajná jeho starostlivosť o brata.

Vzhľadom na samotnú výpoveď obžalovaného, výpoveď poškodených, oboznámené listinné dôkazy mal súd preukázané, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený - rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/128/2018, právoplatným dňa 26.3.2019, pretože pracovný pomer bol s ním ukončený na jeho vlastnú žiadosť, nikde sa nezamestnal, je vlastníkom rodinného domu v hodnote 60.000 eur, teda veci, ktorej predajom by mal dostať finančných prostriedkov na získanie napr. tak náhradného bývania ako i plnenia si svojej vyživovacej povinnosti. Obrana obžalovaného, že nemôže platiť výživné, lebo nemá príjem, lebo on sa nezamestnal preto, že sa stará o nevládneho brata, ktorý je odkázaný na jeho opateru, javí sa súdu len účelová, pretože, i keď súd nespochybnuje, že obžalovaný poskytuje určitú starostlivosť bratovi, táto starostlivosť nemôže byť takého charakteru, že nie je spôsobilý chodiť do určitej práce napr. len kratšieho trvania, veď opatrovateľského kurzu v režime, ako sám vo svojej výpovedi popísal, sa mohol zúčastniť a brat nebol vtedy na jeho opateru odkázaný, resp. nevykonával napr. iné možné úkony, ktoré by ho mohli priviesť k získaniu opatrovateľskej služby pre brata a on by mohol si hľadať prácu a riadne sa zamestnať, alebo on by mohol získať peňažný príspevok na opatrovanie. Takúto žiadosť vôbec nedal, žije z dôchodku svojho brata K., spolieha sa na neho a starostlivosť o neho je len výhovorka k tomu, aby sa zbavil trestnoprávnej zodpovednosti za to, že riadne a včas neplnil zákonom ako i rozhodnutiami súdu určenú vyživovaciu povinnosť. Týmto svojim konaním potom má súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, jednotlivo a súhrnne, tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkových podstát prečinov zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, v spojení s § 138 písmeno b) Trestného zákona, a podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami osobu obžalovaného, z ktorých vyplýva, že na obžalovaného sa hľadí, akoby bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku 1-krát súdne trestaný - odpis registra trestov pre totožnú trestnú činnosť 2T/128/2018 - pre prečin podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Obžalovaný pred spáchaním danej trestnej činnosti bol opakovane postihnutý priestupkovým orgánom za rôzne priestupky - správa z ústrednej evidencie priestupkov. V mieste bydliska sú o ňom známe evidenčné údaje.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, obžalovanému súd nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, vzhľadom u obžalovaného však jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmen h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov a v tej súvislosti i dôvodnosť ukladania trestu úhrnného za použitia ustanovenia § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože mu nepriznal priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený, pretože je nesporné, že pri ukladaní trestu súd musel prihliadnuť a prihliadol na ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona a to skutočnosť, že nemohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody s podmienenečným odkladom, pretože spáchal danú trestnú činnosť v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia vo veci sp. zn. 2T/128/2018, ako i skutočnosť, že toto odsúdenie je znakom skutkovej vety, teda u obžalovaného prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, a teda použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, dĺžku doby neplnenia vyživovacej povinnosti, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona a pri zohľadnení všetkých týchto okolností dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a spravodlivý trest odňatia slobody na spodnej hranici upravene trestnej sadzby za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona, teda trest úhrnný v trvaní 28 mesiacov nepodmienené. Pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon tohto trestu odňatia slobody ho v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu ne výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd dospel k názoru, že je potrebné už v tomto štádiu konania pôsobiť na obžalovaného trestom nepodmieneným, pretože je nesporné, že ide o osobu, ktorá sa v minulosti dopustila totožnej trestnej činnosti, ide o páchatela, ktorý nemal snahu aspoň dodatočne svoju vyživovaciu povinnosť si splniť, postoj obžalovaného. Súd pre uloženie iného alternatívneho trestu u obžalovaného nemal splnené zákonné podmienky. Potom je súd názoru, že trest uložený obžalovanému môže účelnejšie splniť účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie.

Takýto trest súd hodnotil ako zákonný, spravodlivý a primeraný, a preto takýto trest obžalovanému uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.